

یكشنبه ۱۴ بهمن ۱۳۹۷ - شماره ۴۲۷

یادداشت

ادامه یادداشت:از صفحه۱

حقیقت آن است که وقتی شر کتهای بانکی و خودروبی بااین همه مشکل و حواشی در صدر شر کتهای بزرگ ایران قرار می گیرند و بالاترین امتیاز را کسب می کنند به معنای آن است که راهبرد اقتصادی و صنعتی دولت حمایت از شر کتهای دولتی و شبه دولتی است و به این مفهوم است که دولت کلیه امکانات و تسهیلات اقتصادی کشور را در خدمت بنگاههای وابسته قرار داده و نظاره گر تضعیف و لاغری بخش مولد واقعی خصوصی است.

مگر نه این است که باتکریم و تجلیل و تبلیغ شر کتها و بنگاههای رشد کرده در سایه دولت و در فضای گلخانه ای از رزها و مناسبات و روابط بازدارنده توسعه اقتصادی و صنعتی را پس می داریم ؟

آنچه آمارها را شخصیهای اقتصادی شش ماهه ابتدایی

سال می گویند آمار نامطلوب و نگران کننده ای است.

ساختار اقتصاد دولتی همراه با انحصار از آسیبها و علت رقابت ناپذیری اقتصاد ایران است.اقتصادی اینچنین نه تنها قادر نخواهد بود منابع مورد نیاز از رزی و ریالی لازم برای فاه جمعیت کشور را فراهم کند بلکه خود نیز به سبب سازو کارهای غیر بهینه درونی به تدریج با بحران ناکار آمدی مواجه خواهد شد.

از سال ۱۳۷۱ که به اصطلاح «خصوصی سازی» باب شد قرار بود بخش خصوصی مولد، در سطوح بیشتری به میدان بیاید و مداخله دولت در امور اقتصادی و بنگاهداری کاهش یابد اما خصوصی سازی و آزاد سازی در ایران عملا یک کار کرد وارونه داشت. بعد از گذشت بیش از بیست سال از خصوصی سازی امروز شاهد مداخله دولت بیش از زمان جنگ تحمیلی هستیم به بیان دیگر در دورانی که

بیشترین خصوصی سازیها و آزادسازیهادر اقتصاد ایران در دستور کار قرار داشت بر گستره عمق مداخله های دولت افزوده و اقتصاد دولتی تر شد.

امروز تبه بندی پلصد شر کت بر تر ایران آینه سیاستهای

اقتصاد دولتهاست.

آینتایج این تربه بندی موید مهیا سازی فضای رقابتی برای حضور شر کتها و واحدهای مولد خصوصی و رونق کسب و کار و اشتغال و مبارزه با فقر است یا این شر کتها باید با این واقعیت تلخ کنار آیند که عرصه رقابتهای واقعی اقتصاد در ایران میدانی است از رقابتهای رقی بیقی!

خبر

۵۰ درصد بر نامه ششم توسعه در بودجه ۹۸ لحاظ نشده است
شیرازه عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس گفت: دولت ۴۶ درصد از مفاد برنامه ششم توسعه که باید در بودجه سالیانه می آمد را اصلاح در بودجه سال ۹۸ لحاظ نکرده است در حالی که نسبت به سال گذشته افزایش بودجه داشته و نمی تواند توجیه کند که پول نداشته است. به گزارش اقتصاد سر آمد، غلامعلی جعفرزاده ایمن آبادی، نماینده رشت در مجلس شورای اسلامی چند روز پیش در صفحه توئیتر خود نوشته بود از میان ۱۲۲۰ حکم قانون برنامه ششم توسعه کشور ۲۷۶ حکم باید در بودجه سنوایی پایدار می شد. بررسی هاناشان می دهد تنها به ۲۶ درصد احکام توجه و ۱۹ درصد ابهام و ۹ درصد ناقص و به ۴۶ درصد هیچ گونه توجهی نشده و این بدان معناست که در بودجه سال ۹۸ حدود ۵۰ درصد برنامه پنج ساله ششم به فراموشی سپرده شده است. در همین رابط غلامعلی جعفرزاده ایمن آبادی، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس به اقتصاد ۲۴، گفت: برخی می گویند تحریم ها و شرایط اقتصادی سختی که بر کشور حاکم شده دلیل انحراف لایحه بودجه از برنامه ششم توسعه بوده است که به نظر من این موضوع نمی تواند توجیه خوبی باشد زیرا بودجه سال ۹۸ نسبت به سال ۹۷ رشد داشته است. وی افزود: دولت مجاز نیست چیزی را از دیف قوانین تکلیفی حذف کند بلکه می توانست آن را در بودجه قرار می داد و برای آن عدد تعیین می کرد تا جهت بحث و بررسی به کمیسیون تلفیق می رفت. بعضی از این بندها که حذف شده و در بودجه نیامده، بسیار مهم است. دولت حدود ۱۳۷ تا ۱۳۸۱ پنداز برنامه ششم را اصلاح در بودجه ۹۸ نیلورده که باید در بودجه سالیانه لحاظ شود. من نماینده مجلس هستم و باید موضوعات قانونی را رصد و در جایی که ضعف وجود دارد اعلام کنم. به هر حال برای ندوین برنامه ششم توسعه زمان زیادی صرف شد و شایسته نیست که این برنامه با بخشی از آن ناپدیده گرفته شود. جعفرزاده تصریح کرد: دولت ۴۶ درصد از برنامه ششمی که باید در بودجه سالیانه می آمد اصلاح در بودجه سال ۹۸ لحاظ نکرده است در حالی که نسبت به سال گذشته افزایش بودجه داشته و نمی تواند توجیه کند که پول نداشته است. یک موقعی دولت بودجه اش نسبت به سال قبل کمتر شده و می گوید من بخشی از تکالیفی که به عهده ام است را انجام می دهم اما اکنون این حرف جایگاهی ندارد و ی در پایان و در پاسخ به اینکه آیا امکان رد کلیت بودجه در صحن مجلس وجود دارد یا خیر ؟ گفت: من تصور می کنم امسال کلیات بودجه در صحن علنی مجلس رای خواهد آورد و از این نظر دولت مشکلی نخواهد داشت. هر چند نمایندگان منتظر تا استئلال های دولت ادر خصوص اینکه چرا بسیاری از بدهای برنامه ششم توسعه در بودجه ۹۸ لحاظ نشده را بشنوند. نماینده دولت در کمیسیون تلفیق با توضیحاتی که داده توانسته نظر اعضای آن کمیسیون را جلب کند و ما هم منتظریم تا این استدلال ها را در صحن علنی مجلس بشنویم.

رایزنی های حقوقی کارکنان به ۲۰ درصد ختم شد
شیرازه آخرین اخبار از این حکایت دارد که بعد از مذاکرات و رایزنی هادر کمیسیون تلفیق در نهایت همان افزایش ۲۰ درصدی مورد موافقت قرار گرفته است. گر چه در مدت اخیر بارها برخی از نمایندگان تاکید داشتند که با توجه به افزایش تورم در ماههای اخیر باید افزایش حقوق بیش از ۲۰ درصد باشد. اما در نهایت دولت معتقد بود که منابع موجود، اجازه افزایش بیش از این رقم را نمی دهد. آنچه که در روزهای گذشته از سوی برخی نمایندگان مطرح شد از این حکایت داشت که در مورد افزایش ۲۵ درصدی حقوق کارکنان در مجلس توافقاتی انجام شده است. ولی این در شرایطی است که آخرین دریافتی از مسئولان بودجه ریزی از این حکایت دارد که چنین مصوبه و توافقی در کمیسیون تلفیق که اکنون لایحه بودجه در آن در حال بررسی است، انجام نشده و آنچه که مورد توافق قرار گرفته همان پیشنهاد دولت در لایحه است. به گونه ای که افزایش حقوق کارکنان به صورت بلکنای انجام می شود. بر اساس آخرین گزارش سازمان برنامه و بودجه، دولت برای سال آینده حدود ۱۱۵ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان برای حقوق کارکنان رسمی پیمانی و قراردادی پیش بینی کرده است که این رقم در مقایسه با ۹۲ هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان سال جاری ۲۴ درصد افزایش دارد. همچنین برای پرداخت حقوق بازنشسته های کشوری و لشکری در سال بعد تا ۶۷ هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان در لایحه بودجه وضع کرده است که نسبت به رقم پرداختی در سال جاری ۲۲ درصد افزایش دارد.

ارائه طرح مشارکت مستقیم مردم در حوزه قانونگذاری به هیئت رئیسه مجلس ؛

مردم قانونگذار

مردم با ۵۰۰ هزار امضای می توانند به مجلس طرح ارائه کنند

مردم در امور قانونگذاری در اصل ۵۶ قانون اساسی کشور نام قید شده که بر اساس آن خداوند انسان را بر سر نوشت خود مسلط کرده است که برای تحقق این موضوع راه های متداولی وجود دارد. وی افزود: تحقق دموکراسی مستقیم که همه پرسسی یکی از مثل های روشن آن است روندی است که مردم در آن به صورت هزار امضا می توانند به مجلس طرح ارائه کنند، اظهار کرد: بحث مشارکت مستقیم مردم در امور قانونگذاری در اصل ۵۶ قانون اساسی کشور نام قید شده که بر اساس آن خداوند انسان را بر سر نوشت خود مسلط کرده است که برای تحقق این موضوع راه های متداولی وجود دارد.

کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی در گفت و گو با خبر فوری درباره طرح مطرح شده از سوی خودپیرامون اینکه مردم با ۵۰۰ هزار امضا می توانند به مجلس طرح ارائه کنند، اظهار کرد: بحث مشارکت مستقیم

طرح از سوی نمایندگان به هیئت رئیسه مجلس با توجه به مطالبه مردم وجود دارد. شیران خاطر نشان کرد: طبق قانون امکان ارائه طرح از سوی ۱۵ نماینده یا شورای عالی استانها به مجلس شورای اسلامی وجود دارد از این رو در صورت امکان تصویب مشارکت مستقیم مردم در حوزه قانونگذاری به مردم اختیار خواهیم داد که در این روند مشارکت کنند و مطالبات آنها در قالب طرح از سوی ۱۵ نماینده امضا و در جریان قانونگذاری قرار گیرد.

وی تاکید کرد: براساس این طرح احزاب، رسانه های دارای مجوز، سازمان های مردم نهاد و اتحادیه های صنفی می توانند در سامانه ارائه طرح ثبت نام کنند و مردم نیز با امضالکتربکی مشارکت خود را انجام دهند که در صورتی که بیش از ۵۰۰ هزار امضای برای طرحی جمع آوری شود نمایندگان باید بر حسب اجبار در جهت تحقق مطالبات مردم طرح مدنظر آنها را تهیه و به هیئت رئیسه ارائه دهند.

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی گفت: نکته ای که باید به آن اشاره کنم این است که امضای یک طرح از سوی ۵۰۰ هزار نفر از مردم برحسب ایراداتی که در قانون اساسی وجود دارد به معنای بررسی آن در مجلس نیست و تنها نمایندگان را اجبار خواهد کرد که با جمع آوری امضا در جهت ارائه طرح مذکور به هیئت رئیسه بازتوجه خواسته مردم اقدام کنند.

شیران تصریح کرد: طرح پیشنهادی در راستای مشارکت مردم در فرآیند قانونگذاری اتفاق خوبی است و سبب خواهد شد تا مطالبات مردم به صورت مرتب و منظم و برای اعلام وصول به هیئت رئیسه مجلس ارائه شده است خاطر نشان کرد: این طرح وی در پایان خاطر نشان کرد: این طرح در حال حاضر با بیش از ۵۰۰ امضا از سوی نمایندگان تهیه و در دستور کار هیئت رئیسه مجلس قرار دارد.

لوازم خانگی صدر نشین پرونده های قاچاق

شیرازه آمارها حاکی از این است که در ۹ ماهه امسال ۶۹۴۹ پرونده قاچاق تشکیل شده که از نظر ارزش، حدود نیمی از آنها به لوازم خانگی مربوط بوده است. به گزارش اقتصاد سرآمد، آمارهای منتشر شده از عملکرد بازرسی سازمان های صنعت، معدن و تجارت استان ها نشان می دهد در ۹ ماهه امسال ۶ هزار و ۹۴۹ پرونده قاچاق تشکیل شده است. در این دوره زمانی ۲ میلیون و ۵۹۱ هزار و ۱۱۱ مورد بازرسی از سوی سازمان های صنعت، معدن و تجارت استان ها انجام شده که ۲۹۰ هزار و ۷۲ مورد آن بازرسی های کشف قاچاق بوده است. در مدت یاد شده همچنین ۶۶ هزار و ۷۷۹ مورد گشت مشترک با همکاری سایر دستگاه ها و ارگان ها از جمله تعزیرات حکومتی، شبکه های بهداشت و درمان، سازمان دامپزشکی، نیروی انتظامی و بازرسی اصناف به انجام رسید.

ارزش ریالی پرونده های قاچاق تشکیل شده در ۹ ماهه امسال ۶۶۵۹ میلیارد ریال برآورد شده است.

پیش تر وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام کرده بود، بیشترین ارزش ریالی کالاهای قاچاق کشف شده شهر یورماه امسال مربوط به گروه های لوازم خانگی، لوازم آرایشی و بهداشتی، مواد خوراکی و صنایع غذایی و لوازم یدکی بود. در شهر یورماه بیشترین ارزش ریالی کالاهای قاچاق کشف شده به ترتیب مرتب با گروه های لوازم خانگی با سه هزار و ۶ میلیارد ریال بود. لوازم آرایشی و بهداشتی با یک هزار و ۹۰۴ میلیارد ریال، مواد خوراکی و صنایع غذایی با ۱۰۳ میلیارد ریال و لوازم یدکی با ۶۰ میلیارد ریال در رده های بعدی قرار گرفت. ارزش کشفیات سیگار، توتون، تنباکو و محصولات دخانی نیز ۳۳ میلیارد ریال بود.

یادداشت

نه بز، نه بکش، خودش می برد

نصرالله حدادی در یاداشتی به بحران کاغذ و تبعات آن بر کتاب و کتابخوانی پرداخته است. به گزارش خبرگزاری کتاب ایران (آینا)، نصرالله حدادی: بحران کاغذ «بدجوری یقه ناشران را گرفته است» و در آستانه برپایی نمایشگاه بین المللی کتاب، چنانچه در این زمینه، گشایشی نشود، به یقین آثار تازه کمتری به نمایشگاه راه می یابند و تأثیر مستقیم آن را در عدم استقبال مردم و افت فروش عموم ناشران شاهد خواهیم بود و مسأله جایگزین کردن کتاب های موجود نیز یکی از دغدغه های آنان خواهد بود و تورم و گرانی هر ساله، که با آمدن نوروز و سال نو، سر و کله اش پیدا می شود، مزید بر علت خواهد شد و تغییر قیمت کتاب های موجود را لاجرم رقم خواهد زد و از آنجا که بسیاری از ناشران، با رعایت قیمت گذاری اولیه، کلیه شمارگان کتاب هایشان را به فروش می رسانند، در نتیجه، با جمع سرمایه و سود حاصله نیز نمی توانند خلاء کتاب های فروش رفته را جبران نمایند و ضرری دوسویه را تحمل خواهند کرد. مگر این که با تغییر قیمت کتاب، جلوی این کار را بگیرند و با توجه به قدرت خرید مردم، سوی دیگری جامعه، که هدف اصلی ناشران هستند، زیان خواهند دید.

گویا مشکل عدم وجود کاغذ، جنبه بین المللی داشته و در پهنه گیتی نیز با افزایش قیمت و کمبود مواجه شده و همین امر، با توجه به نوسانات نرخ ارز و کاهش ارزش پول ملی، نمود دو چندانی در کشور ما پیدا کرده و تعدادی «این الوقت» و فرصت طلب، از آب گل آلود، ماهی که خیر، بلکه دسته های چندصد هزار دلاری صید کرده، و برخی از آن ها، «فلنگ را ببستند» و به دیار از ما بهتران گریخته اند و ننی چند نیز دستگیر شده و با عناوین «سلطان کاغذ» و امثالهم، در حال حاضر «آب خشک می خورند» و نه آن قرار و نه این حبس و بند برای ناشران «تنبان نشده» و کتابی را نمی توانند بر روی کاغذ های خیالی، به چاپ رسانند و سر قیمت صعودی کاغذ، از همین امر نشأت گرفته است.

کاغذ توزیع شده در میان ناشران «کفاف کی دهد این باده ها به مستی ما» است و به یقین نمی تواند رفع حاجت کرده و اگر ناشران، چشم اندازی را برای خود، متصور باشند، همانا نمایشگاه بین المللی کتاب تهران است و بس و رکود هر ساله بازار کتاب در تابستان – بخصوص که با ماه مبارک رمضان نیز آغاز می شود – وضعیتی را رقم خواهد زد که بسیاری از دوستان ناشر «عطای کار را به لقایش ببخشند» و کمیت نشر لنگ تر از گذشته، به کار نیم بندش ادامه دهد و آ یا جان به سر منزل مقصود برساند، یا خیر، خدا عالم است!

از قدیم الایام گفته اند «نه بز، نه بکش» فقط «آش نده و ناش

نده، خودش می میرد» و به این ترتیب نه نیاز به جر و مرجع است،

نه یقه گیری و ادامه این روند، عدم تولید کتاب را رقم خواهد زد و در

ادامه، اندک کتاب فروش های باقی مانده نیز «جان به سر شده» و تغییر

شغل و کاربری خواهند داد.

پس از پیروزی انقلاب، تا پایان سال های جنگ تحمیلی، همواره

کمبود کاغذ وجود داشت و شرایط خاص کشور، آن وضعیت را

پدید آورده بود، اما شور و اشتیاق مردم به کتاب خوانی، ناشران را

وامی داشت، تا از هر طریقی کتاب های شان را به چاپ رسانند و در

اختیار دوستداران کتاب بنهند.

نگارنده نیک به یاد دارم، یکی از راه های تهیه کاغذ، خریداری

کاغذهای «سر رول و ته رول» از مؤسسه های اطلاعات و کیهان

بود و با حمل آن به چاپخانه میخرد در خیابان استاد مطهری، و

برش آن ها در ابعاد سه ورقی (۹۰ × ۶۰) و چهار و نیم ورقی (۱۰۰ ×

۷۰) فرصت چاپ کتاب به دست می آمد و «آواریه» حاصل از آن را

نیز به دلیل عدم وجود دستمال کاغذی، کاغذ فروش ها (بخصوص

خاندان مهرآبادی) خریداری می کردند و به اندازه «کف دست»

برش می زدند و به فروش می رساندند و این کاغذها، در داخل

لیوان، بر روی میز اکثر رستوران ها و جلوکبابی ها – حتی در شمال

شهر – قابل مشاهده بودند.

دلگرمی خوانندگان کتاب و استقبال از کتاب ها، باعث می شد تا در

اندک زمان، کتاب ها به فروش رفته و تمامی ماملیامات کار، چندان

به چشم نیاید و خستگی بر تن ناشر باقی نماند و شمارگان کتاب ها،

هرگز از سه هزار و پنج و ده هزار کمتر نبودند، اما در شرایط موجود، با

افت شدید تیراژ کتاب ها و عدم توقف قیمت های کاغذ، مقوا، کالینگور،

فیلم، زینک، مرکب و خدمات چاپ، گاز انبر فشرار به ناشران، هر دو

سویش، حلقوم ناشران را گرفته و اندک نفس باقی مانده را نیز خواهد

ستاند و باید فکر می کرد.

حلقه های متصل به هم در چگونگی نشر کتاب، در انتها به کاغذ

می رسند و چنانچه وضع موجود در ادامه یابد، بیکاری افراد زیادی

را در این زنجیره به دنبال خواهد داشت و وابستگی تام و تمام صنعت

تولید کاغذ، به خارج از کشور، همواره ناشران را مورد ادیت و آزار قرار

داده و به یقین آثار و تبعات وابستگی شدید این ماده حیاتی ناشران

به خارج از کشور، تا زمانی که نتوانیم به خود کفایی برسیم، باقی

خواهد ماند.

برخی از دوستان ناشر، معتقدند، وضع آن گونه که وانمود می شود،

بحرانی نیست و می توان به آینده امیدوار بود و از این بحران خارج

شد. به یقین همین گونه است. به شرطی که شرایط عموم مردم را

نیز در نظر داشت.

گرانی بیش از حد و اندازه کالاها، آن هم چندبار در طول سال، باعث

می شود، مایحتاج مردم تقلیل یابد و تنها ضروریات در سبد خرید

مردم باقی بماند و آنچه که بلافاصله از آن خارج خواهد شد. فرهنگ

و کتاب است.

کارگر و کارمندی که در ابتدای سال حداکثر با ۲۰ درصد افزایش

حقوق مواجه شده و همان ۲۰ درصد اقل از سال، از جیب وی خارج

ساخته اند، وقتی با گرانی بیش از هفتاد درصد کالاها – بنابه فرمایش

مراکز رسمی آماری در کشور – روبه رو می شود – چه می تواند بکند؟

حال آن که میزان افزایش قیمت ها، خیلی بیش از رقم اعلام شده است

و در زمینه کاغذ، از بندی هشتاد تا صد هزار تومان، به مرز سیصد هزار

تومان و بیشتر رسیده ایم و به زبان بهتر، بیش از ۲۰۰ درصد تورم و

فشار مضاعف به ناشر و کتابخوان.

تجربه نشان داده است با «بخش کردن پول» راه به جایی نمی بریم و

طرح های شکست خورده ای مثل پرداخت یارانه نقدی، سهام عدالت

و اخیراً پرداخت نقدی برای جبران فشار به مردم، راهوردی جز تورم

و پایین آمدن ارزش پول ملی نداشته و ندارد و «شرنا را از سر گشادش

زدایم» و می باید به جای این کارها، حداقل، کالا در اختیار مردم

بگذاریم، تا به تورم و فشار، دامن زده نشود.

به آینده امیدوار بسم و بحران های بدتری را طی چهل سال اخیر در

صنعت نشر کشور، پشت سر نهاده ایم و این بار هم می توانیم. استقلال

در عدم وابستگی است و با توجه به توان بالفعل و بالقوه در داخل کشور،

چرا در زمینه کاغذ تولید انواع و اقسام آن، قدمی برنداشته ایم؟

کاغذ پارس، بیش از پنجاه سال پیش که جمعیت کشور، کمتر از نصف

جمعیت فعلی بود، راه اندازی شد و طی چهار دهه گذشته کاری در این

زمینه صورت نگرفته است. رای دهمترسی به استقلال واقعی، باید به

فکر تولید داخلی بود، والا، این گونه حوادث قابل تکرار خواهند بود.